

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 5 lipca 2023 r.

wystąpienia Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z dnia 12 kwietnia 2023 r.

w przedmiocie rozstrzygnięcia sporu o właściwość miejscową pomiędzy Sądem Apelacyjnym w Łodzi a Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu

na podstawie art. 38 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

rozstrzygnąć spór o właściwość między Sądem Apelacyjnym w Łodzi a Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w ten sposób, że wskazać Sąd Apelacyjny we Wrocławiu jako właściwy do rozpoznania sprawy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2023 r., sygn. akt III Kp 36/23, Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze przedłużył stosowanie wobec podejrzanego A. S. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania (k. 29-30 akt sprawy III Kp 36/23). Zażalenie na to postanowienie wniósł obrońca podejrzanego (k. 33-36 akt sprawy III Kp 36/23). Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, któremu przedstawiono do rozpoznania wniesiony środek odwoławczy, postanowieniem z dnia 27 lutego 2023 r. stwierdził swoją niewłaściwość do rozpoznania przedmiotowego zażalenia i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Łodzi, powołując się na okoliczność, że śledztwo w sprawie

wszczęto w Prokuraturze Krajowej – Łódzkim Zamiejscowym Departamencie do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w Łodzi, co w świetle art. 31 § 3 k.p.k. miałoby determinować właściwość sądu odwoławczego (k. 44-45 akt sprawy III Kp 36/23).

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2023 r., II AKz 183/23, Sąd Apelacyjny w Łodzi wszczął spór kompetencyjny z Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu i wystąpił do Sądu Najwyższego o jego rozstrzygnięcie poprzez uznanie, że Sąd Apelacyjny we Wrocławiu jest właściwy do rozpoznania zażalenia obrońcy podejrzanego A. S. na postanowienie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 2 lutego 2023 r. o przedłużeniu tymczasowego aresztowania. W uzasadnieniu postanowienia wskazał, że kryteria określone w art. 31 k.p.k. nie mają zastosowania do określenia właściwości miejscowej sądu odwoławczego (właściwości do rozpoznania środka odwoławczego), którą wyznacza miejsce wydania zaskarżonego orzeczenia, czyli siedziba sądu, który orzekał w pierwszej instancji. Co do zasady zatem właściwym w takiej sprawie jest ten sąd odwoławczy, na którego obszarze właściwości ma siedzibę sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie (k. 60-61 akt sprawy III Kp 36/23).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przystępując do analizy wystąpienia Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 kwietnia 2023 r. w przedmiocie rozstrzygnięcia sporu o właściwość miejscową pomiędzy Sądem Apelacyjnym w Łodzi a Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu, w pierwszej kolejności wskazać należy, że Sąd Najwyższy już w postanowieniu z dnia 18 maja 2023 r., sygn. akt V KO 45/23 wypowiedział się w analogicznej sprawie dotyczącej zażalenia li tylko innego podejrzanego (tymczasowo aresztowanego) w sprawie karnej, tj. M. B.. Argumentację przedstawioną w uzasadnieniu ww. postanowienia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela.

Jak słusznie bowiem wskazał Sąd Najwyższy w wymienionym judykacie, zgodnie z art. 31 k.p.k., podstawowym kryterium określania właściwości miejscowej sądu jest miejsce popełnienia przestępstwa. Czyn jest popełniony w miejscu, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był zobowiązany, albo gdzie skutek stanowiący znamię czynu nastąpił lub według zamiaru sprawcy miał nastąpić (art. 6 § 2 k.k.). Jeśli – tak jak w badanej sprawie – czyn został popełniony w kilku miejscach, które stanowią o właściwości miejscowej kilku równorzędnych

rzeczowo sądów, to stosowana jest tzw. reguła wyprzedzania wynikająca z art. 31 § 3 k.p.k. Wówczas właściwy jest ten sąd, w którego okręgu najpierw wszczęto postępowanie przygotowawcze. W badanej sprawie postępowanie przygotowawcze zostało wszczęte przez Prokuraturę Krajową – Łódzki Zamiejscowy Departament ds. Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w Łodzi.

Przepis art. 31 k.p.k. zawiera jednak reguły ogólne, które nie dotyczą m. in. sposobu wyznaczania właściwości miejscowej sądu odwoławczego. Sądem właściwym miejscowo do rozpoznania środka odwoławczego jest ten sąd odwoławczy, na którego obszarze właściwości ma siedzibę sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie (zob.: postanowienie SA w Krakowie z 29.07.1999 r., II AKz 332/99, KZS 1999, nr 8-9, poz. 58; D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, *Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany*, LEX/el. 2023, teza 10 komentarza do art. 31; S. Steinborn [w:] J. Grajewski, P. Rogoziński, S. Steinborn, *Kodeks postępowania karnego. Komentarz do wybranych przepisów*, LEX/el. 2016, teza 2 komentarza do art. 31).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

AG

[ł.n]